

opusdei.org

Лист Прелата (січень 2016)

У своєму першому посланні на 2016 рік Прелат Опус Деї каже нам про Діву Марію, про потребу іспиту совісті під час ювілейного Року милосердя, який Церква переживає сьогодні.

25.01.2016

Любі мої, нехай Господь береже моїх дочок і синів!

Ми сповнюємося радості, коли разом молимося під час антифону

сьогоднішньої Меси: «*Salve, sancta Parens...*» – «*Радуйся, Мати Божя, бо ти народила Царя світу, Він на землі й на небі – Цар на віки віків*».

^[1] Ми відчуваємо велику втіху, сповідуючи нашу віру в божественне материнство Марії – першопричини інших привілеїв, якими Пресвята Трійця обдарувала нашу Володарку. Бог створив Її непорочною і сповненою благодаті, для того, щоб Її дівоче тіло було підготовлене для втілення Божого Сина.^[2] Це ж диво! І справді ми можемо сказати Матері Божій і нашій: «**Лише Бог є більшим за Тебе!**».^[3]

Ми можемо зрозуміти захоплення християн з Ефесу (міста, де відбувся Вселенський Собор, що визнав цей догмат віри в 431 році). Історія зберегла для нас радісні свідчення християн після проголошення такого очевидного

й однозначного рішення, яке лише підтвердило те, у що всі вірили.^[4] Про це згадує святий Хосемарія в одній зі своїх проповідей, використовуючи слова святого Кирила Александрійського, котрий відіграв дуже важливу роль у цій екуменічній Асамблеї: «Усі мешканці міста Ефеса від самого ранку до пізнього вечора залишалися в церкві, очікуючи рішення... Коли стало відомо, що автора богохульних висловлювань засуджено, почали прославляти Бога й проголошувати рішення Синоду, адже подолано ворога віри. Щойно залишивши церкву, ми розійшлися з факелами по своїх домівках. Усе нічне місто раділо й було освітлене».^[5] Наш Отець коментує: **«Так пише святий Кирило, і я не можу не ствердити, що цей вияв благочестя на відстані**

шістнадцяти століть не перестав мене глибоко захоплювати».^[6]

Досі пам'ятаю, як у 1971 році, маючи нагоду, ми поїхали до Лорето. Ми не мали змоги ввійти в дім Благівіщення, позаяк уже було зачинено. Святий Хосемарія став навколішки і стиснувши пруття воріт, казав: **«Мати, Мати моя і наша Мати!»** І там вилилася його любов, любов усіх його синів і дочок на всі часи. Ми приїхали до базиліки дещо виснаженими через постійні відгалуження та повороти протягом дороги, але це не стало на заваді його молитві й подяці нашій небесній Матері.

«Матір Божа!» – вигукували ті давні християни з Ефеса, переповнені радістю від проповідування цієї правди. І сьогодні ми сповідуємо те саме:

«Salve, sancta Parens...» – «Слався, свята Мати Божя!...». Перша марійна молитва, що дійшла до наших часів, є зверненням християн з Єгипту до Діви Марії в III ст., де її називають Божою Матір'ю: *«Sub tuum præsidium confúgimus, Sancta Dei Génatrix...»* – «Під Твою милість прибігаємо, Богородице Діво. Молитвами нашими в скорботах не погорди, але від бід захисти нас, єдина чиста і благословенна». ^[7] Святий Хосемарія щоденно читав цю молитву, впевнено шукаючи притулку в руках Діви Марії.

«Бажає Господь наш Бог, щоб та сама віра палала в наших серцях і щоб звучав у наших вустах гімн подяки, тому що Пресвята Трійця, обираючи Марію Матір'ю Христа – Людини, такої ж, як ми, – довірила всіх нас під її материнську опіку. Вона є

Матір'ю Бога і нашою Матір'ю».^[8]

У першому читанні Меси є літургічна формула, якою сам Бог у Старому Заповіті просить Мойсея благословити народ: *«Нехай Господь благословить тебе і охороняє тебе! Нехай Господь світить обличчям своїм до тебе та милує тебе! Нехай Господь оберне обличчя своє до тебе і дасть тобі мир!».*^[9] У Діві Марії в повноті виповнилося це благословення. Так пояснює Папа в одній зі своїх проповідей: *«Жодне інше творіння не мало змоги бачити сяйво обличчя Господнього так, як його бачила Марія, – та, котра надала Вічному Слову людського обличчя для того, щоб усі люди могли його споглядати».*^[10] Ці слова допоможуть нам визначити новий рік, який розпочався по декількох тижнях після

проголошення Ювілею. Вони запрошують нас прожити ці місяці під святим захистом Діви Марії, «*Mater misericordiae*» – «Матері милосердя», як ми молимося в «Слався...». Ми вбачаємо в Марії творіння, яке отримало безмежний досвід божественного милосердя, тому що прийняла до свого лона єдинородного Сина Божого, і яка найкраще змогла відповісти на цей вилив любові: «*Ось я раба Господня, нехай зі мною станеться по Твоєму Слову*».^[11]

Ця відповідь – «*ancilla Dómini*» – демонструє повну готовність Діви Марії: її покірну й цілковиту віддачу Слову Божому, віддання себе справі спасіння. Її дівоче материнство стало причиною того, що вона постійно відчувала на собі тягар цілого людства, розмірковуючи над словами, сказаними Їй святим Гавриїлом:

«Ось ти зачнеш у лоні й вродиш сина, й даси йому ім'я Ісус. Він буде великий і Сином Всевишнього назветься. І Господь Бог дасть йому престол Давида, його батька, і він царюватиме над домом Якова повіки й царюванню його не буде кінця».^[12] —

Тягар людства і тягар Церкви.
«*Mater Ecclesiae!*» – Матір містичного тіла Христа, яке є Церквою. У спільній молитві разом із Марією новонароджена Церква, видимо перебуваючи в сутнісній єдності з Петром та іншими апостолами, очікувала приходу Духа Святого в день П'ятидесятниці.^[13] — Марія своїм материнським посередництвом, опікувалася і завжди піклуватиметься про Церкву як Наречену Христа і про кожного з її членів – членів Христа! Посилимо нашу молитву за цю єдність, особливо за щоденну єдність із

Наступником Петра і
наступниками інших апостолів.

Шанування Марії є найкращим шляхом для відкриття милосердного обличчя нашого Бога Отця, який виявляє Себе у Втіленому Слові. Наше вміння завжди відкривати серце божественному милосердю набуває великого значення. Це є необхідністю кожного моменту, хоча, певно, наш час особливо цього потребує. **«В нашу добу великих змін Церква покликана здійснити особливий внесок, роблячи видимими знаки присутності й близькості Бога. Ювілей є важливим часом для кожного з нас, аби, споглядаючи божественне милосердя, яке перевершує всі людські очікування та освітлює темряву гріха, ми стали більш переконаними й ефективними свідками Христа».**^[14]

Крім того, у ці дні, видається доречним зробити підсумки минулого року, і, відтак, поставити цілі на наступний рік. Споглядаючи це в надприродній спосіб, ми бачимо, що ніщо не може бути більш очевидним, аніж починати наступні дванадцять місяців зі святим і стрімким запалом, поновленим бажанням уподібнитися Ісусу Христу.

Найкращим способом є шукати захисту нашої Матері: ***«До Ісуса завжди приходять і повертаються через Марію».***^[15]

Вона постійно нас провадить до свого Сина, як слуг на весіллі в Кані Галилейській, коли їм вказала: *«Що лиш скаже вам, – робіть».*^[16] І водночас, коли споглядаємо обличчя Ісуса в Євангелії, в нас пробуджується бажання вигукнути з простотою, захватом і ніжністю: *«Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе годували».*^[17]

Часто новий рік порівнюють із новою книгою з порожніми сторінками, які кожен має заповнити протягом наступного часу. Так казав блаженний дон Альваро 1 січня 1980 року: «Віддячити Богові за всі його безмірні благодаті й доручити йому наше покаяння, мати гарні наміри й боротися за їхнє виконання. Продовжувати поширювати Справу по всій землі».^[18]

Я пропоную зробити вам такий намір на наступний рік. Дон Альваро радив «заповнювати книгу, що її сьогодні розгортаємо, з делікатністю й вишуканістю, якою у Середньовіччі писали мініатюри на пергаменті, створюючи справжню красу, за допомогою досконалої каліграфії, без закреслень. Та оскільки закреслення неминучі – бо всі ми маємо зіпсовану природу й усі ми

слабкі, – нехай нам не забракне
смівливості визнати це й
намагатися цього позбутися.
Проте як цього позбутися? Зі
смирінням приходячи до таїнства
Сповіді!»^[19] —

Знайти вирішення нашим
недолікам є справжнім завданням
любові. Саме тому ми повинні
користуватися таким необхідним
засобом, як іспит совісті. Як писав
святий Хосемарія, **«якщо його не
використовувала перша
людина, то напевно його
застосовував перший
християнин. «Probet autem
seipsum homo (1 Кор 11, 28)» –
«випробовуй кожен сам себе», –
казав Апостол християнам із
Коринту. Навіть чесні язичники
перевіряли свій дух. Остання
продавчиня каштанів, яка
займається своєю скромною
торгівлею біля Тібери, по
завершенні дня перелічує**

зароблені гроші, рахує, скільки їй коштували каштани, скільки часу вона витратила на продаж (...): іспит проводили в усі часи, всі люди, які мали бажання та інтерес до речей Божих чи земних».^[20] —

І я також хочу вас попросити не нехтувати цим щоденним знанням, отриманим у Божій присутності. Як стверджував святий Хосемарія, достатньо лише декілька хвилин перед тим, як піти на нічний спочинок, але вони мають бути постійним і щоденним іспитом. Звичайно, бувають моменти (наприклад, перед отриманням таїнства Покаяння, під час реколекції, в період важливої річниці), коли видається слушним присвятити довший час іспиту совісті. В будь-якому разі завжди є своєчасним покликати Духа Святого, щоб Він дарував нам світло, і звершити

акт сердечного каяття, зробивши конкретний намір на наступний день. Таким чином, ми виправимо нашу поведінку й витремо актами покаяння плями, якими, можливо, ми забруднили книгу нашого життя.

У часі цих свят, і пізніше протягом цілого року, «є необхідним зануритися в самих себе й зробити щирий іспит совісті нашого життя. Дозволимо пронизати нас сонячному промінню, яке виходить із Вертепу і є світлом Того, хто, будучи "найбільшим", зробився маленьким, будучи "найсильнішим" зробився слабким»^[21].

Попросимо Господа, щоб якнайбільше душ отримало благодаті від індульгенцій під час цього ювілейного Року милосердя, приходячи до таїнства Сповіді. Кілька тижнів тому Папа знову

згадував про це таїнство.

«Важливим знаком Ювілею є покаяння. Наблизитись до таїнства, через яке ми примиряємося з Богом, означає безпосередньо відчутти Його милосердя».^[22]___

Не припиняйте молитися у моїх намірах: за Церкву, Папу та його помічників, за мир у світі й у всіх душах. Для цього звернімося до заступництва Матері Божої. Попросимо Її, **«щоб на шляху цього святого Року нас супроводжував Її ласкавий погляд і через нього всі ми змогли відкрити радість та ніжність Господа»**^[23]___ . Нехай вона зрощує в душах, родинках і народах зерно милосердної любові, яким Її Син засіяв цілий світ. Згадаймо також, що тривалий час святий Хосемарія виражав відчуття Богоприсутності через слова, які він постійно повторював

протягом дня: «**Мати! Моя Мати!**».

З усією любов'ю вас благословляє і бажає сповненого справ любові до Бога та апостольства Нового 2016 року

Ваш Отець

Хав'єр

Рим, 1 січня 2016.

.....

[1] Римський Месал. Урочистість Пресвятої Богородиці Марії. Вхідний антифон.

[2] Santo Tomás de Aquino. Comentario al evangelio de san Juan. – Cap. 1. – Lect. 10.

[3] Святий Хосемарія. Шлях. – № 496.

[4] San Josemaría. Amigos de Dios. – N. 275.

[5] Святий Кирило
Александрійський. Epístola 24 (PG
77, 138).

[6] San Josemaría. Amigos de Dios. – N. 275.

[7] Молитва «Під твою милість...».

[8] San Josemaría. Amigos de Dios. – N. 275.

[9] Чс 6, 24-26.

[10] Папа Франциск. Проповідь з
нагоди урочистості Пресвятої
Богородиці Марії, 1-І-2015.

[11] Лк 1, 38

[12] Лк 1, 31-33.

[13] Діян 1, 14; 2, 1-4.

[14] Папа Франциск. Звернення на загальній аудієнції, 9-XII-2015.

[15] Святий Хосемарія. Шлях. – № 495.

[16] Ів 2, 5.

[17] Лк 11, 27.

[18] Beato Álvaro del Portillo. Notas de una reunión familiar, 1-I-1980.

[19] Там само.

[20] San Josemaría. Carta 29-IX-1957. – N. 71.

[21] Benedicto XVI. Alocución en el Ángelus. – 4-XII-2011.

[22] Папа Франциск. Звернення на загальній аудієнції, 16-XII-2015.

[23] Папа Франциск. Булла Misericordiae vultus, 11-IV-2015. – N. 24.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-prelata-sichen-2016/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-sichen-2016/)
(26.03.2025)